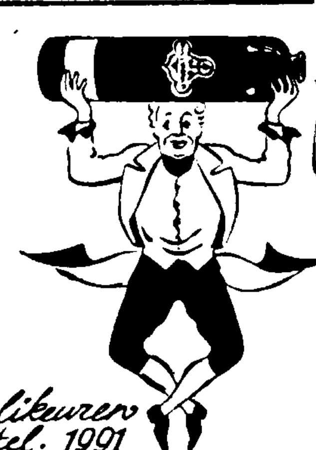
67ste JAARGANG No. 7778 MAANDAG 30 JANUARI 1950 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ 1.25 en ƒ 2.— per cm. kolomlengte.

Hoofdred.: Ad. Versney
Uitgave van de N.V. Paulusdrukkerij, te Willemstad, Curaçao
Adres: Redactie en Administratie: Consciëntiesteeg 27 — 29
Postbus no. 80, tel Administratie 3550. Redactie 3858

Agent voor Aruba, Oranjestad, Arturo M. Arends, Korteweg, postbus 19; voor Aruba San Nicolas. G. D. Hofstee. Bankiers Hollandse Bank Unie, N.V. Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao.

Prins opgetogen over Bonaire's schoonheid

Het was een der hoogtijdagen van het Prinselijk bezoek

Het naar bewonertal kleinste en met stoffelijke rijkdom minst bedeelde van onze Benedenwindse eilanden heeft Z.K.H. Prins Bernhard en zijn gevolg Zaterdag jl. ontvangen in een feestkleed, dat in de verraste bezoekers uit Curaçao warme bewondering wekte voor de liefde, het geduld en vooral de smaak, waarmede de Bonairianen, de veelvuldige storende plagerijen van Pluvius ten spijt, het werk van de versiering van hun lieflijk eiland en in het bijzonder van hun Playa, het vriendelijke Kralendijk, gedaan moeten hebben om zo'n magnifiek resultaat te bereiken. Niet slechts de officiële gebouwen en het park, niet slechts vrijwel geheel particulier Kralendijk, ook huizen en huisjes diep in het binnenland toonden de bewijzen, dat Bonaire bezield was van de wens, de Prins der Nederlanden tegemoet te treden in een tooi, die aan zijn innerlijk feestelijke stemming het duidelijkst mede uitdrukking zou geven. Bonaire was op 28 Januari een rood-wit-blauw- en oranje schildering op een — hier: dank zij Pluvius — prachtig groen fond.

Prins Bernhard was Zaterdagmorgen om 9 uur aan het stuur van zijn Dakota van Hato opgestegen, na uitgeleide te zijn gedaan door een commissie, bestaande uit de heer Schotborgh, de A.T.L. ir. Castendijk, de luchthavenmeester de heer Lemaire en de C. M.R.A. kapt. t. zee Merens. De erewacht werd gevormd door leden van de Koninkl. Marine. Het vliegtuig met de autoriteiten en pers was iets eerder vertrokken.

Bij aankomst op het vliegveld van Bonaire werd Z.K.H. begroet door de gezaghebber, de heer X. Krugers. Vervolgens inspecteerde de Prins de erewacht, geleverd door Hr. Ms. „Johan Maurits van Nassau", waarbij de commandant, kapt.-luit. ter zee Van Haga, zijn opwachting maakte. Na begroet te zijn door de commissie van ontvangst, begaven Prins, Gouverneur en gevolg zich door een op het vliegveld opgerichte erepoort naar de uitgang, waar o.m. een delegatie van de S. V. Uruguay stond opgesteld. De belangstelling van publieke zijde was groot.

In Kralendijk werd halt gemaakt voor een tweede erepoort met opschrift „Hartelijk Welkom aan onze Prins Bernhard" en vandaar ging alles te voet verder naar het Gezaghebbershuis door twee dichte hagen van vlaggen en juichende mensen, grote en kleine.

Na de ingang van het Gezaghebbershuis doorgegaan te zijn maakte het hoge gezelschap front naar de baai en de gepavoiseerde „Johan Maurits van Nassau". De drie- en dertig saluutschoten uit het kanon dreunden over de baai en het eiland. Hierna begaf het gezelschap zich in het Gezaghebbershuis, waar de Gouverneur een heildronk op H. M. de Koningin en een op Z. K. H. zelf uitbracht.

Aubade en defilé.

Het plein aan de Noordzijde van het Gezaghebbershuis was een zee van schoolkinderen, padvinders, meisjes en jongens van sportverenigingen, vlaggen, vaandel en spankdoeken, toen de Prins verscheen om de aubade aan te horen. Uit honderden kinderkelen klonk het Wilhelmus, gevolgd door andere vaderlandse liederen, waarbij het muziekcorps van Scherpenheuvel, uitstekende instrumentale medewerking verleende. Zonder begeleiding der harmonie zongen de kleintjes o.l.v. de schooldirecteur frater Pancraas tot slot het lied van „Bonaire, lief en klein". Op verzoek van de Prins werden de kinderen verblijd met een Vrije Maandag en Dinsdag.

Een heel kleurrijk en aardig schouwspel was ook het defilé der schoolkinderen, padvinders en sportverenigingen, waaraan de kleinste hummels deelnamen. Een meisje van de S.V. Uruguay bood hierbij de Prins een bouquet mooie bloemen aan.

Receptie en geschenkaanbieding.

In het Gouvernementslogeergebouw, vond vervolgens een receptie plaats, waar evenals op de Bovenwinden, mensen uit alle rangen en standen deelnamen. De receptie werd onderbroken voor de aanbieding van het geschenk van de Bonairiaanse bevolking aan Z.K.H. en de daaraan voorafgaande rede van de Gezaghebber, de heer X. Krugers, die de volgende woorden tot Z.K. H. sprak:

Koninklijke Hoogheid:

Toen op 2 Maart 1944 H. M. Koningin Juliana, Uw Koninklijke Echtgenote, als Kroonprinses der Nederlanden en als eerste Oranje Bonaire met een bezoek vereerde, toen hebben wij hier op onomwonden toon, in uitbundig feestbetoon onze liefde, trouw en aanhankelijkheid aan onze toen toekomstige Vorstin mogen betuigen. Die onvergetelijke dag, was voorwaar een mijlpaal in de historie van ons Eiland.

Thans valt ons de zeer grote eer te beurt om U Koninklijke Hoogheid, op ons Eiland te mogen begroeten. Het zij mij geoorloofd om uit naam van Bonaire's bevolking U eerbiedig een hartelijk en diep gemeend welkom te mogen toeroepen.

Koninklijke Hoogheid: Bonaire is een eenvoudig eiland zonder pretenties, echter kan het groots gaan op een der mooiste deugden, welke een volk kan bezitten; de liefde voor zijn Vorstenhuis, in zeer grote mate te bezitten.

Tijdens het bezoek van Uw Koninklijke Echtgenote op 4 Maart 1944, mocht ik reeds hiervan getuigen: deze schone traditie, dat tot in de kleinste cunucuhuizen naast een religieuze prent, een beeltenis van H. M. de Koningin en van de Leden van het Koninklijk Huis een ereplaats aan de wand innemen.

Koninklijke Hoogheid: Bonaire kan U geen grootse ontvangst bereiden, zoals de grotere zustereilanden dat deden. Van een ding moge ik U Koninklijke Hoogheid de verzekering geven: onze liefde en aanhankelijkheid voor Hare Majeseit de Koningin, voor Uw Persoon, voor H.K.H. Prinses Wilhelmina en voor Hunne Koninklijke Hoogheden de Prinsesjes is een ongekunstelde, waarachtige liefde en aanhankelijkheid, welke wij U tonen op de wijze, zoals wij dat gevoelen.

Koninklijke Hoogheid: Uw diepgaande belangstelling en medeleven in het cultureel, sociaal en economisch leven van het Koninkrijk zijn ons overbekend.

Daarom ook zijn wij zo in-verheugd, dat U thans met eigen ogen ons Bonaire hebt willen bezien. Eerbiedig vragen wij om Bonaire in steeds grotere mate in Uw bijzondere belangstelling te willen behouden.

Koninklijke Hoogheid: de innige vaste band, welke ons steeds met Oranje verbonden heeft, deze band is door Uw komst, zo dit al mogelijk is, nog meer verstevigd. Deze gedachte en de wetenschap als volk het uitzonderlijk previlegie te bezitten eeuwenlang één met Oranje te zijn, doet ons vol vertrouwen de toekomst tegemoet gaan. Eerbiedig verzoeken wij U aan Hare Majesteit en Hoogstderzelver Huis onze onveranderlijke gevoelens van aanhankelijkheid en trouw te willen overbrengen en moge Bonaire het voorrecht hebben U Koninklijke Hoogheid aangename herinneringen aan het verblijf alhier te geven.

Een beter, „echter" en origineler geschenk had Bonaire de Prins niet kunnen aanbieden dat wat eerst, voor aller oog verborgen, overdekt stond naast een bouquet witte anjers op een tafeltje in het midden van de receptiezaal en dat, toen de heer Krugers zijn rede beëindigd had, met enkele toepasselijke woorden door de landraad, de heer Charles Hellmund, onthuld en uit naam van de bevolking van Bonaire Z.K.H. aangeboden werd: een stuk Bonairiaanse zeebodem, de meest verschillend gevormde koralen in de natuurlijke kleuren, schelpen, zeedieren, zoals een grote krab, een zeester en kleine krabbetjes, enz., dit alles smaakvol gerangschikt op een bodem van zeezand, het geheel in een kleurig glazen kastje. Een juweeltje van een geschenk, kunstzinnig en aardig bedacht en toch eenvoudig, zoals ook de aard van Bonaire is. Een stuk werk waarvoor de samensteller, de fotograaf Jules Heitkönig, die alles zelf uit zee opgedoken had, een woord van bijzondere lof toekomt.

Z.K.H. die de heer Krugers voor zijn vriendelijke woorden en de heer Hellmund — en in zijn persoon de bevolking van Bonaire — hartelijk dank zegde, bezichtigde het fraaie aandenken geruime tijd alvorens hij en zijn gevolg zich te voet terugbegaven naar het Gezaghebbershuis. Voordat de Prins echter het gebouw binnenging om met de autoriteiten de lunch te gebruiken, toonde hij zijn belangstelling voor de muziek, die het Conjunto Hermanos Melan o.l.v. Simon Melan — niet volgens programma, maar op eigen initiatief — ten beste was komen geven. En opnieuw gaf Z.K.H. van zijn waardering voor de Creoolse muziek blijk, toen hij, nadat het gezelschap het Gezaghebbershuis reeds was binnengegaan, de leden van het Conjunto Rio Rito o.l.v. Jose Marchena liet verzoeken, nog een half uurtje door te gaan met hun spel en zang.

Terwijl het hoge gezelschap ten Gezaghebbershuize de lunch gebruikte onderhield de harmonie van Scherpenheuvel de Kralendijkers met pittige muziek, waarbij het voor de eerste maal was, dat van de muziektent naast de Pasanggrahan gebruik gemaakt werd door een harmonie-orkest!

Naar Rincon en Goto.

Om half twee 's middags ging de prinselijke stoet op weg naar Rincon. Door de zware regens van de laatste tijd was de weg niet overal even goed berijdbaar, maar de fraaie vergezichten, die het groene landschap bood, vergoedden dit ruimschoots.

Te Rincon werd de Prins in de school ontvangen met het Wilhelmus, gezongen door de kinderen, waarna Minguel Pourie Z. K.H. namens school en bevolking welkom heette.

Er volgden enkele liederen, opvallend zuiver gezongen. Namens de Katholieke Jeugdvereniging van Rincon bood Selma Wanga de Prins een bouquet aan. Vier kinderen traden uit de rijen naar voren met oranje borden, waarop in grote witte letters de namen der vier prinsesjes en zongen de Prins toe. Heel aardig was de muzikale allegorie, die hierna werd opgevoerd door vier groepen van oudere meisjes, in fraaie gewaden gestoken in de kleuren rood, wit, blauw en oranje. Zij zongen o.m. het toepasselijke „O schitterende kleuren van Nederlands vlag" en bij het noemen van de hoedanigheden van iedere kleur trad de in die kleur geklede groep naar voren om de leiding van de zang te nemen. Heel aardig.

Nadat de Prins in dank twee manden met prachtige meloenen en andere vruchten in ontvangst genomen had, ging de tocht verder, naar het meer van Goto, waar de flamingo's en een aantal lieftallige jongedames met koele dronken de gasten wachtten.

Prins in de modder.

Terwijl een deel van het gezelschap naar de mooie vogels op het meer keek en de idyllische omgeving opnam en andere zich om de koele dronken schaarden, ging Prins Bernhard per politiejeep naar de andere zijde van het meer om de flamingo's van dichterbij te kunnen zien en filmen. In het begin trokken deze fraai fel-rose dieren zich van de komst der mensen weinig aan, maar na enige tijd kwam er beweging in, verhieven zij zich en zwermden in grote vluchten boven het meer, een prachtig gezicht. Prins Bernhard kwam nu terug, maar op weg naar de oever van het meer bleef de jeep in het modderzand steken. Een bestelwagen kwam er aan te pas en met veel moeite slaagde men er in, de jeep los te werken. Het vehikel vervolgde de tocht om weinige meters verder opnieuw te blijven steken. Z.K.H. gaf het op, keerde te voet terug en verklaarde: „Ik heb de politie van Bonaire geruïneerd...."

De jeep werd er natuurlijk weer uitgewerkt en kort hierop werd de terugtocht hervat. Terug in Kralendijk werd even halt gemaakt voor het St. Franciscus Tehuis, waar de oudste (97-jarige) inwoonster van het tehuis voor ouden van dagen de Prins bloemen overhandigde.

Ook op de terugweg door de cunucu was gebleken, hoezeer de bevolking met het bezoek meeleefde. Overal stonden mensen voor hun met vlaggen getooide huizen en overal werd de stoet toegewuifd en een hartelijk „Ajo!" toegeroepen. Hoe hartelijk ook deed het aan, op een eenzaam punt op de cunucuweg een poort te zien, waarop in grote letters de Prins een „Goede Reis" gewenst werd.

Op het vliegveld, waar zich wederom vele belangstellenden verzameld hadden, nam de Prins afscheid van zijn gastheren en stapte, na de inspectie der marine-erewacht, in zijn Dakota. Weinige ogenblikken later stuurde hij het toestel terug naar Curaçao en behoorde het tweede bezoek van een lid van het Koninklijk Huis aan Bonaire tot het verleden. Het is een in alle opzichten buitengewoon geslaagd bezoek geweest.

PRINS BEZOCHT ZONDAG BONAIRE.

Zondag bracht Prins Bernhard door op Bonaire. Zondagmorgen half acht arriveerde hij met zijn Dakota o.a. in gezelschap van de heer H. Hakkenberg.

Het gezelschap is terstond met de gezaghebber in de gouvernements motorboot gestapt en werd koers gezet naar Klein Bonaire. Hier werd gezwommen en gedoken. De Prins schoot vier vissen.

Om kwart voor drie vertrok men weer naar Curaçao, met een tot spoedig ziens.

Prins was zeer geinteresseerd in de Lago

Aan de lunch in de Esso Club, die ter ere van de Prins werd gegeven, zaten 48 personen, bestaande uit de genodigden en de autoriteiten van de Lago.

De „clou" van de lunch, bestond uit een enorme, van suikergoed gemaakte molen, die in de Esso Dining Hall was bereid. Na de lunch vroeg Prins Bernhard, deze molen aan de Lago Community School ten geschenke te geven. Verder verzocht hij om de bloemen, die ter decoratie van de eetzaal dienden, aan het Lago Hospitaal te geven, waar zij gaarne ter opluistering van de verschillende zalen werden geaccepteerd.

Gedurende zijn gesprek met Prins Bernhard, vestigde de directeur der Lago de aandacht op de verschillende faciliteiten, die voor de werknemers zijn opgericht en op de verschillende voorzieningen, die tot nut en voordeel van de ongeveer 8000 werknemers der Maatschappij zijn getroffen. Het feit, dat de Maatschappij haar nemers aanmoedigt tot het kopen van hun eigen huis is wel van bijzonder belang. Zo heeft b.v. de „Home Building Foundation", die onder de bescherming staat van de Maatschappij, reeds 300 huizen gebouwd.

Prins Bernhard stelde verder veel belang in het systeem van vertegenwoordiging der werknemers bij de Lago, waardoor zij in staat gesteld worden met de Directie der Maatschappij over problemen, de werknemer betreffende, te onderhandelen.

Twee andere punten, waarin de Prins bijzonder belang stelde, waren het opleidings-programma der Lago voor vaklieden, waardoor 400 Arubaanse jongens in de gelegenheid worden gesteld een vierjarige vakopleidingscursus te volgen.

Verder vestigde de heer Horigan de aandacht van Z.K.H. op de faciliteiten voor ontspanning, die door de Lago worden verschaft. Verder werd er gesproken over de wijze, waarop de Maatschappij de ontwikkeling van opvoedkundige doelstellingen aanmoedigt, zo ook over de belangrijkheid welke de Maatschappij hecht aan de veiligheid van haar werknemers.

Tenslotte kwamen de verschillende voorzieningsplannen der Maatschappij ter sprake.

het nieuws van vandaag

Het jaar 1950 zal straks geboekstaafd zijn als het jaar van de grote staatkundige hervormingen.

De heer Gorsira wees daar op in een voor de P.C.J. gehouden beschouwing, voor de tekst waarvan wij elders in dit blad verwijzen.

Deze staatkundige hervormingen nu zullen zich kristalliseren in twee phasen n.l. in de Interim regeling en in een te houden R.T.C.

Is het eerste gedeelte van deze weg naar de definitieve autonomie nog niet afgelegd, bemoeilijkt als deze is door tal van hindernissen, ja, zelfs ware barricades.

De R.T.C. zelf zal al heel veel verder gaan dan de interim regeling, want op deze conferentie zal de definitieve structuur van het nieuwe Koninkrijk moeten worden vastgelegd.

Maar er kan geen definitieve structuur worden vastgelegd, indien eigen zaken niet zijn geregeld, m.a.w. wanneer niet op tal van dringende vragen, die zich in de practijk hebben opgeworpen een antwoord is gegeven.

Onder eigen zaken wordt onder meer verstaan in welke formatie de zes Nederlandse Antillen straks komen te liggen, in het bijzonder waar het betreft de onderlinge verhouding tussen Aruba en Curaçao.

Nu is het wel zo, dat zodra de interimregeling van kracht geworden is, Curaçao en Aruba de volledige beschikking over eigen financiële middelen zullen krijgen, doch wanneer de Nederlandse Regering er naar streeft de Interim regeling spoedig wel te doen worden, dan zal de practijk leren, dat men ook Curaçao en Aruba in deze niet klaar zal vinden. Er is wel een rapport van de commissie Plantz verschenen doch de omschakeling naar het nieuwe gaat niet zo eenvoudig.

De problemen alleen al om binnen het kader der zes samenwerkende eilanden te bepalen hoeveel Curaçao en Aruba naar draagkracht zullen moeten bijdragen aan de ontwikkeling der overigen, zijn van zeer gecompliceerde aard.

* * *

Zo veel is duidelijk geworden uit het bovenstaande, dat er veel werk verzet moet worden in de politieke winkel. En om met succes deze arbeid tot een goed eind te brengen is naast hopi nuchterheid en verdraagzaamheid, vooral nodig een rustige politieke sfeer, waardoor het belang van de Nederlandse Antillen meer gediend wordt dan met het systeem van vliegen- afvangerij.

Er dient voor gewaakt te worden, dat de Antillen in een representatieve delegatie ter R.T.C. niet dezelfde politieke onmacht ten toon spreiden, als in Januari 1948 het geval geweest is. Met de interim regeling en de R.T.C. in zicht luidt het parool nu meer dan ooit: „De handen aan de ploeg in eensgezindheid".

Interimregeling door RTC niet overbodig

In het West-Indisch programma van Dinsdag, 24 Januari, hield de heer M. P. Gorsira, vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in Nederland een beschouwing over de staatkundige hervormingen.

Spr. wees in de eerste plaats op het feit, dat wij dit jaar voor belangrijke gebeurtenissen staan. De Nederlandse Regering heeft immers reeds bekend gemaakt, dat in Mei van dit jaar de RTC tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen zal worden voortgezet. Op deze conferentie zal de definitieve structuur van het nieuwe koninkrijk, omvattende Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, worden vastgesteld.

In tegenstelling tot wat men in sommige kringen wel eens denkt, meent spreker, dat de interimregeling door deze conferentie niet overbodig is geworden. Integendeel!

In korte trekken zette spreker uiteen, wat het doel van deze conferentie is. Wij gaan op de RTC niet onze onafhankelijkheid eisen, maar naar wegen zoeken om, in samenwerking met Nederland en Suriname, tezamen een nieuw koninkrijk op te bouwen. Daarbij dient men te streven naar een overeenkomst, die aanvaardbaar is voor de drie deelnemende partijen. Rekening moet worden gehouden met het feit, dat, als men straks een aantal resoluties heeft uitgewerkt, deze ook nog aan de practijk van ons staatkundig leven zullen moeten worden getoetst.

Vervolgens schetste spreker de gang van zaken, die na beëindiging van de R.T.C. zal ontstaan. De drie parlementen zullen de resoluties dienen goed te keuren. Vervolgens zal de Nederlandse grondwet gewijzigd moeten worden, terwijl voor Suriname en de Antillen eigen grondwetten in het leven moeten worden geroepen.

Het spreekt vanzelf, dat dit proces nog wel enige tijd zal vorderen. Juist daarom is het noodzakelijk de tijd, die tussen de ATC en de afkondiging van de nieuwe rechtsorde verloopt, te overbruggen door een tussentijdse regeling, een interim-regeling, die ons, plaatselijk, volledige autonomie dient te garanderen.

spr. meent, als de Ned. Antillen er niet in zullen slagen om voor Mei a.s. een interimregeling door te voeren, de positie van de Antillen, vergeleken met die van Suriname, zwakker zal zijn. Het is om deze reden dan ook, dat spreker hoop heeft, dat de interim-regeling nog voor Mei a.s. haar beslag zal hebben gehad. Immers op grond van artikel 211 der grondwet dienen de definitieve regelingen langs democratische weg tot stand te komen, hetgeen, naar spreker meent, de noodzaak van een interim-regeling impliceert. Tenslotte wees de heer Gorsira er op, dat het niet van belang is wie ons deze interimregeling heeft gegeven, of onder welke naam deze te boek staat.... het gaat er om, dat wij haar krijgen en zo spoedig mogelijk krijgen.

Spreker eindigde met een eerbiedige groet aan Z.K.H. Prins Bernhard, wiens bezoek aan onze eilanden weerom de banden tussen het volk der Antillen en Oranje heeft versterkt.

P. Mauricia, P. P. Hyronimus, I. M. Antonio, A. F. Meijer en T. C. A. Komproe, allen sergeant K.N.I.L.

CURAÇAO

HIJ HEET NAAR DE PRINS.

Tijdens de receptie ter gelegenheid van het bezoek van Z.K.H. Prins Bernhard aan ons eiland, werd de vroedvrouw Berenos weggehaald voor een spoedgeval.

Het jongentje dat geboren werd, zal door de ouders Bernhard worden gedoopt.

PRINS BERNHARD VERTROKKEN.

Zondagavond werd Prins Bernhard door de grote commissie uitgeleide gedaan.

Deze kortstondige plechtigheid vond plaats in het paleis van de gouverneur en droeg een allerhartelijkst karakter.

Hierna begaf de Prins zich aan boord van de Beatrix om in het Schottegat over te stappen op de „Heemskerck", die de Prins die vergezeld wordt door Z.E. Gouverneur Peters en Kapitein-adjudant R. v.d. Beek, naar Venezuela zal voeren. Drommen mensen hadden zich voor het paleis opgesteld om de Prins een laatst vaarwel toe te roepen.

OP DE ERE TRIBUNE.

De paleiswacht rukte in. De Prinselijke standaard wappert niet meer op het dak van het huis van de gouverneur.

In slechts vier simpele woorden betekent dit: De Prins is vertrokken.

Ongekende dagen van historie niet ontbloot behoren weer tot het verleden.

Het is dank zij de overheid, die op zulk een prettige wijze heeft getoond begrip te hebben voor de plaats, die de pers in de gemeenschap inneemt, dat wij in staat geweest zijn het Prinselijk bezoek in zijn geheel te kunnen volgen.

Daarvoor is een dankwoord hier zeker op zijn plaats. Ook de wijze waarop dit alles is georganiseerd, met voorbij zien van enkele onvolkomenheden, die eenmaal aan elk mensen werk kleven, verdient alle lof.

Woorden van lof willen wij spreken tot onze kapitein-adjudant R. v.d. Beek, voor zijn warme medewerking en onblusbare energie, aan „adjudant" de Wit, zoals wij hem kennen in grote voortvarendheid en warm medeleven en natuurlijk niet te vergeten hoofdcommissaris E. Venema en andere politie autoriteiten op de overige eilanden.

Wij zouden in onze oprechte gevoelens van dank een grove fout maken, indien wij in onze hulde de „straatdienst" van de politie zouden vergeten.

Zij waren het, die voor een voortreffelijke organisatie zorg droegen.

Daarom, op de ere tribune!

FEESTVIERING IN J.P.F. CLUB.

Zaterdagavond stond in de J.P.F. club een feestviering op het programma in verband met het in werking treden van de Interimregeling in Suriname. De bekende en populaire band „Estrellas del Caribe" verleende de muzikale medewerking.

. Door de regenval bleven velen thuis, zodat van een groteske feestviering geen sprake kon zijn. Dit neemt niet weg, dat in intieme kring deze voor Suriname belangrijke gebeurtenis op prettige wijze meer luister werd bijgezet.

R. TH. PALM HERDENKING.

Ter ere van de 70e verjaardag van de Curaçaose componist R. Th. Palm, zal een kort programma worden uitgezonden onder leiding van Lex Vervuurt, die enkele van zijn werken zal laten horen. Dit programma zal worden uitgezonden Donderdagavond van 21.00 — 21.10 uur.

DECLAMATIE IN SPAANS.

Hedenavond kwart over acht zal voor de Curom prof. van Praag een programma van declamaties verzorgen in de Spaanse taal.

DIEFSTAL.

Door insluipering in een huis aan de Lelieweg werd fl. 95 ontvreemd. De politie stelt een onderzoek in.

BEEDIGING EN UITREIKING ONDERSCHEIDINGEN.

Op het exercitie terrein van het Kamp Suffisant zullen Dinsdagmorgen om tien uur wederom de troepen van de Landmacht Nederlandse Antillen zijn opgesteld, met het Vaandel dat Z.K.H. Bernhard, Prins der Nederlanden, op 21 Januari aan genoemd onderdeel heeft uitgereikt.

Voor het front van de troep zal worden beëdigd de Res. 1e Luitenant A. Broekhuizen. Hierna vindt een tweede plechtigheid plaats, n.l. de uitreiking door de C.L.N.A. van de bronzen medaille wegens twaalf jaren trouwe dienst (ingesteld sedert 1845 voor militairen beneden de rang van Officier) aan de navolgende Onderofficieren:

Adj. O.O. G. P. Meurs, Adj. O. O. J. J. L. Neef, Adj. O.O. T. A. Schreuders, Sergt. Maj. P. A. Boogerman, J. C. Elias, A. van Lit, J. Meyer, E. H. Zijlstra, P.

AAN BRANDWONDEN OVERLEDEN.

Zaterdag in de voormiddag werd een arbeider van de C.P.I.M. — de dertig jarige M. Valentino — zeer ernstig gewond bij een brand en in het Sanatorium opgenomen. Heden nacht is het slachtoffer aan zijn brandwonden bezweken.

UIT HET DAGBOEK DER VERKEERSPOLITIE.

Zaterdag en Zondag vonden er in het geheel drie lichte aanrijdingen plaats met een totaal schade van fl. 120.

TAFELTENNIS.

P.O.C. I — Barge Bad Club I: 6—1.

Deze wedstrijd werd gespeeld op Vrijdag 27 Januari 1950 in de Pasanggrahan. De Barge Bad Club was echter niet volledig daar McKoy verstek liet gaan. Hinds en Alfonso zetten daarom hun beste beentje voor, om nog een zo goed mogelijk resultaat te bereiken. De Pasanggrahanspelers waren echter ongenaakbaar en voerden de score geleidelijk op.

De partijen waren van een uitstekend gehalte en zowel Putters als Kers namen tegen Hinds revanche voor de destijds geleden nederlaag. Deze redde tenslotte toch de eer door Kappel te slaan. Alfonso meldle zich aan als een goed speler, doch miste de routine nog om de P.O.C.'ers te bedreigen. In de toekomst dient echter geducht rekening met hem gehouden te worden. Putters bewees nogmaals, dat er met hem niet te spotten valt en ging vele malen vanuit de verdediging tot de aanval over, die hij zowel back — als forehand zeer goed beheerst. De uitlsagen luiden:

1. Putters — Hinds 21—10, 22—24, 24—22; 2—1, 1—0;
2. Kers — Alfonso 21—17, 21—17; 2—0 1—0;
3. Kers — Hinds 21—13, 22—20; 2—0, 1—0;
4. Kappel — Alfonso 21—19, 21—13; 2—0, 1—0;
5. Kappel — Hinds 13—21, 12—21; 0—2, 0—1;
6. Putters — Alfonso 21—13, 21—13; 2—0, 1—0;
7. Putters/Kers — Hinds/Alfonso 21—13, 21—19; 2—0, 1—0.

Bovendien kunnen wij de tafeltennisliefhebbers mededelen, dat het jubileumtournooi van de P.O.C. precies één week later gesteld is, dus op 23—, 24—, 27— en 28 Februari 1950.

EEN HEERLIJKE PICNIC.

Dank zij de activiteit van het R.K. Zeemanshuis hebben vele jongens van de „Doorman" met in hun midden de sympathieke hoofdaalmoezenier mgr. de Sain — een heerlijke Zondag doorgebracht in het vriendelijke vissersdorpje Westpunt. Een ieder roemde dan ook bij thuiskomst deze geslaagde picnic.

OP BEDEVAART.

Gisteren vertrokken 26 personen per K.L.M. naar Venezuela waar zij op bedevaart gaan naar het heiligdom van O.L. Vrouwe van Coromoto.

HOE WARM HET WAS.

De max. temp. van gisteren was 28° C (82.4° F) terwijl de min. temp. 22.8° C (73° F) bedroeg.

Voor Zaterdag waren deze noteringen repsctievelijk 27.5° C (81.5° F) en 21° C (69.8° F). De totale neerslag van Zaterdag en Zondag was 38.2 en 6 m.m.

DUMPTRUCK STOPTE NIET.

Op de weg naar Welgelegen wilde een dumptruck de weg kruisen om naar links af te slaan toen er een motorrijder met iemand achter op de duo aankwam. In plaats van te stoppen reed de truck bestuurder door, zodat de motorrijder tegen het rechterachterwiel van de truck aanreed. Vrij ernstig gewond werden de motorrijder en de duozitter, beiden machinisten van de C.S.M. in het Sanatorium opgenomen.

SCHEEPVAARTBERICHTEN.

28 Jan.

Clio naar Ciudad Trujillo; *Ligor* van La Guayra naar Bar; *St. Eustatius* van Maracaibo naar Maracaibo; *Asencion* van Cumana; *Livorden* naar Boston; *Argentian Reeser* naar Baires.

29 Jan.

Cherbourg van La Pallice; *Telamon* van Grenada naar Port au Plata; *La Heve* van Pto. Cabello naar Barranquilla; *Prins Bernhard* van Jamaica; *Rosario* van Aruba; *Rio Sinu* naar St. Martha.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Out of the storm" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The adventures of Robin Hood" 19 en 21 uur.

ROXY: „Set-up" 19 uur; „Tycoon" 21 uur.

LUCHTPOSTSLUITING: De luchtpostsluiting voor Nederland is tot Dinsdagmorgen 16.30 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: *Botica Juliana*, Julianaplein 6, tel. 2400 en *Botica Americana*, Bredesrt. 159 (O), tel. 3636.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door *Zuster Jutte*, L.B. Smithplein 5, tel. 3372.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, 3689 (dag en nacht).

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 18; dagelijks van 0700—2400

Telegraafkantoor Curaçao — nato: dagelijks van 0700 — 1900.

CUROM

Maandag: 18.30 Kinderuitzending in het Papiament; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Disconieuws; 20.00 Nieuws; 20.15 Comedy music; 20.30 Topical Talk; 20.45 Men vraagt en wij draaien; 21.30 Actuele causerie; 21.35 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en sluiting.

P. C. J.

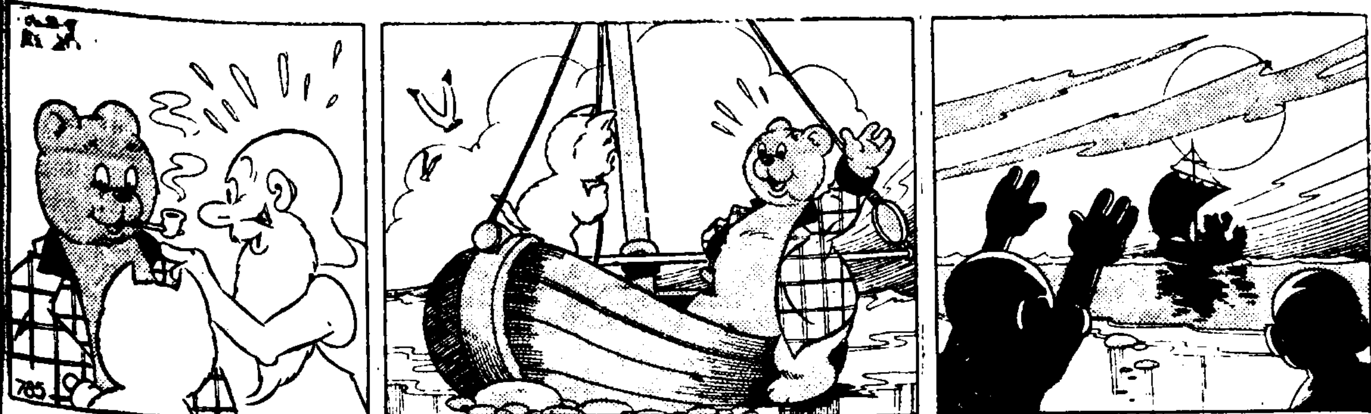
25.57 - 31.28

Maandag: 19.00 Nieuws; 19.20 „Orgel fantasie"; 19.30 Sportjournaal; 20.00 Nieuws; 20.06 *Groetenprogramma;* 20.20 Omroeporkest; 20.50 Persoverzicht; 21.00 Ernesto Lecuona; 21.10 Reportage; 21.18 Avondwijding; 21.26 Nieuws en sluiting.

(A.V.R.O.S. 19 meter).

Maandag: 16.00 Reclameuitzending; 16.30 Voor de Jarigen; 17.15 Naar bed zei Duimelot; 17.25 Pepsi Cola amuseert U; 17.40 Omroep-advertenties; 18.00 R.A.O. uitzending; 18.35 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.05 U vraagt, de Avros draait; 19.20 Spaanse les; 19.50 U vraagt, de Avros draait; 20.15 V.I.P.; 20.30 Delen uit de Messiah; 20.55 Nieuws en sluiting.

Tom Poes en de zeebodemschat

o vlug als hij kon holde Tom Poes terug naar plek, waar Bommel en de hoofdman hun pick-k hielden.

— Daar verderop ligt een boot op het strand! p hij. Daarmee kunnen we misschien weer naar s komen! We moeten dat schip zien te kopen, er Ollie!

— Dat is al in orde! zei heer Bommel. Ik ben er van dit eiland en ik geef order, dat deze ot voor mij en Tom Poes gereedgemaakt wordt! Zo gebeurde het. De vismensen maakten de t klaar, ze brachten eten en drinkwater en een uurtje later konden Tom Poes en heer Bommel zee kiezen.

— Vaarwel, goede vrienden! riep heer Ollie, maakt van dit onderwater-eiland een model-eiland en zorgt, dat het er beter uitziet, wanneer ik de volgende keer terugkom! Vaarwel!

Toen werd de boot in zee geschoven en door de gunstige wind waren ze al heel gauw midden op zee.

— Niet om het een of ander, heer Ollie! zei Tom Poes, maar u hebt vandaag genoeg gepraat! U moest nu de fok maar eens gaan hijsen!

EINDE.

Ingezonden
(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Hoe lang nog?

lang zullen de Neder- Antillen nog het toneel an de strijd tussen het al- n belang en de belangen en paar groepen, die door ne afspraken aan elkaar den zijn? Hoe lang zullen angen van het eiland Cura- vorden opgeofferd en als ject dienst doen om een lde partij voordelen en de e eer van twijfelachtige te te bezorgen? Hoe lang e Statenzaal, waarvan deco- het kenmerk moet zijn en op waardige wijze de de- gekruist moeten worden, nteerd worden en verlaagd? wijls is er reeds op gewe- dat de debatten in de Sta- oor sommige leden gevoerd en op een toon en peil, viswijven bij achter blij- Geen zakelijke argumenten en dan gehoord, maar aller- vectieven en persoonlijke igingen worden door de geslingerd. Personen, par- eilanden worden tegen el- opgehitst; de animositeit enige leden vergeten, waar- zij daar samengekomen aannemende dat zij het bij verkiezing wisten.

dieptepunt of wellicht het opige dieptepunt van inzin- is bereikt in de Statenver- ing van 12 Januari. Zonder en blos of snel intredende heid gelaat of wangen doet euren, wordt, alsof het een gewone zaak was, onomwon- gesproken over geld afkom- an een vreemde maatschap- ie voor het Gouvernement de Nederlandse Antillen zaamheden verricht; geld bestemd was, zo niet voor lde statenleden, dan om de e stijven van een politieke , waarvan een bepaald sta- d leider is; de partij die nu alle geweld een lening van millioenen-contract er door t te slepen ten faveure van reemde maatschappij. Grond een bepaald statenlid, of bij dat statenlid geinteres- l is, zou zelfs in waarde stijgen door dat contract. Brandde het geld degenen, die het ontvingen, niet in de handen?

Het Gouvernement komt niet los; daarom wordt een initiatiefvoorstel in elkaar gedraaid en alsof er mensenlevens op het spel staan, wordt in volle galop het ontwerp er door gejaagd. De verdediging, zo niet met woorden dan in elk geval met daden komt op het volgende neer: „Vermeende bezwaren en bedenkingen in het Voorlopig Verslag weerleggen of beantwoorden? Waarom? Wij zijn immers de baas; wij en de andere partij, die moet doen wat wij zeggen, hebben de meerderheid." De verontwaardiging van degenen, die niet aan dit minderwaardig bedrijf willen meedoen, is niet bij machte de verhitte hoofden te doen inzien, waarom een volksvertegenwoordiging in het leven geroepen is. Wat baat het argumenten aan te voeren. Het antwoord weet men van tevoren: „Het staatsrecht wijkt, als *WIJ* het gebieden; ethiek en parlementaire conventies worden door *ONS* gemaakt en verbroken."

Beschamend is 't voor het eiland Curaçao te moeten ondervinden, dat een partij, die op dit eiland de boventoon wil voeren, recht en ethiek opzij schuift en niet eens verzet aantekent als onoorbare practijken als normaal politiek leven verdedigd worden. Dat de belangen van het eiland Curaçao opgeofferd worden, is reeds te dikwijls gezegd, dan dat het hier zou behoeven te worden herhaald. Thans echter is men op een ander terrein gekomen, waar de benadeling van Curaçao met onwelriekende dingen gepaard gaat.

De een tracht zijn medeleden wijst te maken, dat alles te zijner tijd verrekend wordt; die verklaring, als ernst opvattende, betoogt een ander, dat er van verrekening geen sprake kan zijn. Enkele Arubanen, die weten wat hier achter zit, verheffen hun stem tegen het spelletje dat thans gespeeld wordt. Maar een Curaçaose partij, die zich aan handen en voeten gebonden als een willoos werktuig heeft overgeleverd, buigt gedwee het hoofd en gaat wederom onder het juk van de Arubaanse overwinnaar door. Gelukkig dat er op Curaçao mensen zijn, die anders denken dan die bewuste partij.

Maar dat men vooral op de andere eilanden en in Den Haag Curaçao niet beoordele naar de houding van die partij.

En wat te zeggen van de Bovenwindse eilanden, waaraan de Staatsregeling een zevende deel van het aantal statenzetels gegeven heeft met verkorting van de rechtmatige aanspraken van anderen. De wijze waarop deze eilanden van de hun toegekende stemmen gebruik hebben gemaakt, heeft op het eiland Curaçao reeds een paar malen tot ontstemming en tot ernstige critiek aanleiding gegeven. En met name is dat het geval geweest met de statenvergadering van **12 Januari. Een lid waarschuw-** de Bovenwinders voor dit sinistere gedoe; doch het bleek vruchteloos te zijn. Kennelijk waren zij reeds door geheime afspraken gebonden; daarvoor moest alles wijken. Onder zulke omstandigheden is niemand meer voor rede vatbaar. Royale medewerking wordt door de initiatiefnemer beloofd als plannen door de andere eilanden aan bod komen. Ruilhandel van de ergste soort.

Terwijl logica en gezonde beginselen door een zo eigenaardig samengestelde en door mysterieuze banden bijeengehouden uit één stem bestaande meerderheid terzijde geschoven worden, is de statenzaal getuige van een beslissing, die het statencollege in achting doet dalen, voorzover er voor dat college nog achting bestond.

Geen wonder dat terstond uit de boezem van de Staten de eis kwam van een diepgaand onderzoek. Wie zal dat onderzoek verrichten of leiden? Administratieve ambtenaren, die zich de haat van statenleden en hun aanhang op de hals zullen halen en aan wraakneming bloot staan? Uiteraard moet het een persoon zijn, die niets te vrezen heeft van statenleden, politieke leiders, coalitie of wat dies meer zij. En nu stemt het werkelijk bedroevend te horen vertellen, dat de Regering voor de meerderheid in de Staten uit de weg is gegaan en afgestapt is van het enig juiste standpunt, dat de Procureur-Generaal door de Kroon benoemd en ontslagen wordt. Niet alleen dat de Regering door deze capitulatie tevens afstand van de hoge plaats, waarop een Regering in zake rechtszekerheid en onpartijdigheid in rechtszaken behoort te staan, maar het gevaar, waaraan de Nederlandse Antillen zodoende bloot gesteld worden, moet ieder kenner van toestanden in deze streken duidelijk zijn. Moge, voordat het te laat is, de Statenvergadering van 12 Januari de Regering de ogen doen opengaan en haar doen beseffen wat deze eilanden te wachten staat.

En alsof al het voorgaande nog niet genoeg ware, komt de commissie die de opdracht heeft de financiële consequenties der zelfstandigmaking der eilanden aan een nauwgezette beschouwing te onderwerpen met een rapport, dat hetgeen men zich als zelfstandigheid heeft voorgesteld, vrijwel in Utopia wil overplaatsen. Met illusies en fata morgana's zou men zich al die tijd blij gemaakt hebben. Maar dat rapport benadert het vraagstuk van de zelfstandigmaking niet van de juiste gezichtshoek. Het staat niet op de basis van de zelfstandigheid der eilanden; van wat dit begrip eigenlijk is, wat het inhoudt en noodzakelijk met zich meebrengt, vindt men in dat rapport geen weerklank. Als men op bepaalde plaatsen op en vooral tussen de regels door leest, merkt men te veel van de prominente en soms domineren-de positie, welke de Bovenwindse eilanden tegenwoordig bijna overal innemen; te veel ook van een stroming, die bij een bepaalde categorie van ambtenaren waarneembaar is om bij de overgang naar een nieuw tijdperk zoveel mogelijk van het oude te behouden.

Er zijn er die de in de Staten de 12e Januari genomen beslissing prijzen. Op dezulken vindt de uitspraak van de filosoof Seneca volledige toepassing: "Sceleratius telum laudatum quam missum", de lofspraak op het afschieten zelf.

Het gerucht gaat, dat als het CAB het initiatief-voorstel in zake de een millioen niet sanctioneert, het door dezelfde gring gevormde meerderheid ten val gebracht zal worden, waarna leiders en satellieten van dezelfde meerderheid een nieuw CAB zullen vormen, dat het initiatief-voorstel wel overneemt. Intimidatie is een wapen, dat degenen die het hanteren, maar hen niet kan treffen, wien eed en geweten richtsnoer van hun handelingen is. En die meerderheid vergete niet, dat zelfrespect en eergevoel meer waard zijn dan slaaf te zijn van een meerderheid.

De voorsteller, die mededeelde een onderhoud met het CAB gehad te hebben, vertelde tevens door het Bestuur gemachtigd te zijn om te verklaren, dat het Bestuur geen bezwaren had. Als men bedenkt dat volgens art. 72 van de Staatsregeling de leden van het CAB als gemachtigden van de Gouverneur optreden, is het een juridisch monstrum, dat de gemachtigden mondeling een Statenlid zouden machtigen het Statencollege de mening van het Bestuur over te brengen. En dat zou gebeurd zijn zonder zelfs officiële adviseurs te horen. Het hele geval is kennelijk een product van een rijke fantasie.

De juridische bezwaren die tegen het initiatief-voorstel zijn ingebracht, zijn niet weerlegd. Er is niet eens een poging gedaan deze te ontzenuwen. Zij behouden dan hun volle kracht en al hun waarde.

In de statenvergadering is gesproken over steekpenningen, havenschandaal, corruptie. Dit alles riekt naar strafbare feiten. Maar al zou een gerechtelijk onderzoek vaststellen, dat er geen handelingen zijn gepleegd, die binnen het bereik van het strafrecht vallen, zelfs dan nog is hetgeen in de statenvergadering gebleken is, een dergelijke onfrisse zaak, dat een Bestuur dat het initiatief-voorstel zou sanctioneren, zich compromitteert, de waardigheid van het ambt en de nationale eer zou besmeuren.

Aan de Interimregeling, zoals die in 1947 aan de Staten werd voorgelegd, kleeft de fout, dat aan een Algemene Maatregel van Bestuur cardinale punten worden overgelaten, die in de Interimregeling zelf verankerd moeten zijn. De afdoening van hoofdpunten van de zelfstandigheid der eilanden ondervindt daardoor vertraging. En tijverlies brengt andere onaangename gevolgen met zich mee.

Als men dit alles overweegt, moet men zich wel de vraag stellen: Hoe lang nog.

R.

NIEUWE STRAATNAMEN.

De dienst Openbare werken heeft op Socotoro en Mon Plaisir de nieuwe naamborden geplaatst. Muziekboeken en geschiedenis boeken hebben wij er bij nodig. De weg naar Noord heet voortaan Boerhavestraat, de Ruitweg de Prof. Lorentstr. de Rooiweg in zijn geheel Maria Christinastraat en de weg naar Tanki Leendert heet Kamerlingh Omesstraat. De andere straten hebben muziek, dichters en aardrijkskundige namen.

COCA COLA FABRIEK.

Op uitnodiging van de Manager van de „Tropical Bottling Company" hebben wij een bezoek aan de Coca Cola Fabriek gebracht, die, zoals de heer George Porry ons toonde, geheel gemoderniseerd is, de machinerieën zijn gemoderniseerd en de fabriek maakt nu niet alleen Coca Cola en Tropical Orange, doch ook Ginger-ale en sodawater.

SEARS EN ROEBUCK.

De heer Arturo Arends, agent voor Aruba en Curaçao van Sears Roebuck en de heer Alebertico Arends manager voor Curaçao vertrekken heden naar Porto Rico waar een Caribean Area Sales meeting avn Sears Roebuck zal worden gehouden. Wij wensen hen een goede reis toe.

AUTOBANDIETEN.

Het schijnt dat er autobandieten over de wegen van Aruba wandelen. Mej. A. T. uit de Fahrenheitstraat deed aangifte dat haar auto gestolen was, zij had de sleutel in het contact gelaten. De wagen werd beschadigd op Noord terug gevonden. Mej. W. uit de Schelpstraat bemerkte, toen zij uit het circus kwam, dat men haar auto had willen stelen. De dader of daders hadden de contact draden losgerukt en de auto van binnen en buiten beschadigd, terwijl van een andere auto de deurklink was afgebroken. Wij raden alle autobezitters op Aruba aan hun auto's af te sluiten. Beter voorkomen dan genezen.

WAT DE POLITIE MEEMAAKTE.

Bekneld.

Bij de Lago geraakte een van de arbeiders met een zijner voeten bekneld tussen ijzeren platen, terwijl hij behulpzaam was, deze te lossen. Hij bekwam zodanige verwondingen, dat hij ter verpleging in het Lago-Hospitaal moest worden opgenomen.

Verboden loterij.

In verband met het verkopen van loten van de Sweep-Stake uit Ierland werd een aantal personen verbaliseerd.

Verdronken.

Twee kleine bootjes voeren in de haven te Sint Nicolaas van de Lago tegen elkaar op. Dit had tot noodlottig gevolg, dat een man van een dezer bootjes in het water viel en verdronk.

Voor een ander bedoeld.

Toen twee kleine jongens een ruzie uitvochten, wilde de moeder van een van de jongens tussen beide komen. Zij had een fles in de hand en wilde de tegenpartij van haar jongen hiermede een klap geven. Handig ontweek die de klap, waardoor het hoofd van de andere jongen vrij kwam, die nu de mep voor zijn hoofd kreeg van zijn moeder en een bloedende wonde opliep.

Zwaar geschut.

Twee 16-jarige jongens vochten een ruzie uit. De een bracht de ander een klap toe met een hamer, waardoor hij een ernstige wonde bekwam, juist boven het rechteroog.

Van kant dus.

J. M. deed aangifte van bedreiging, want M. R. had hem telefonisch medegedeeld, dat M. er op kan rekenen, dat hij spoedig van kant gemaakt zou worden.

LICHTFLITSJES.

Sprak vanmorgen mijn zwager uit de cunucu. „Zeg, Kay", zei hij, „hoe kom jij toch aan al dat nieuws?" „Heel gewoon", antwoordde ik en wees daarbij op mijn ogen en flaporen. „Maar hoe weet jij als man van Punda nou wat er op Lagoen gebeurt? Ben je dan alomtegenwoordig?" Ik lachte maar een beetje onnozel en zei zoiets van „een klein beetje maar", want in die dingen moet je zelfs je familie niet te veel vertrouwen, hoewel ik openlijk kan verklaren, dat mijn zwager voor 100% aan onze kant staat.

We liepen een stukje op langs het Pietermaaise water waar het fijn rustig is, genietend van de wind en ons sigaartje. „Zeg Kay", alweer mijn zwager, „ik ben natuurlyk volbloed KVP, maar ik vraag me wel eens af: Pak je die je-weet-wel niet een beeje te hardhandig aan met je flitsjes. Hij is wel niet helemaal te vertrouwen, maar hij voelt toch voor het volk?"

„Fifi", zei ik, „Fifi, hij is helemaal niet te vertrouwen. Het begon met een dolksteek in de rug van de oude Katholieke Partij. Toen kreeg Curaçao bij het beruchte onderhoud op het terras van Hotel Americano een klap met die acht-acht. Vervolgens bande hij de democratie uit de Antillen door een ja-en-amen-zeggende coalitie te vormen, waar het dus uitsluitend op koppen-tellen aankomt. Hierna zag hij zich genoodzaakt zijn hoge medewerking te verlenen aan iets, dat hij vroeger een havenschandaal had genoemd. Eind vorig jaar — nà Blozende Weiden en een lief onderhoud met Min. van Schaik — begon hij een nieuwe stunt: om de antipode van Henny's partij, de UNA dus, binnen de coalitie te slepen. En daarbij beloofde hij aan de UNA om Henny vaarwel te wuiven, terwijl hij aan Henny beloofde de UNA de nek te zullen breken. En nu krijgen we het verlengstukje hiervan: vanavond komt een nieuw interim-voorstel van Nederland de Staten binnengehuppeld, waarin de 8—8 gebroken is in 12—8—2—1. We zijn in afwachting, welke kronkel deze mysticus van kribbe en wierook en vrede op aarde nu weer draait. Fifi, Fifi, voelt zo iemand voor het volk?"

„Ja", zei mijn zwager, „als je het zó bekijkt, flits dan maar door."

Hetgeen we zullen doen.

Kay Van Punda.

SUDIRMAN OVERLEDEN.

Luitenant-generaal R. Sudirman, de bevelhebber van het Republikeinse leger, dat de voorhoede was van de Indonesische vrijheidsstrijd stierf gisteren in een hospitaal te Magelang. Hij was tijdens de Japanse bezettingstijd opgeleid door de Japanners. Op 3 Januari 1950 werd hij aangesteld tot opperbevelhebber van alle strijdkrachten der Verenigde Staten van Indonesië.

Hiermede vervullen wij de droeve plicht kennis te geven van het overlijden op 29 Januari j.l., tengevolge van een noodlottig ongeval, van onze werknemer

Mario Minguel Valentina

in de ouderdom van 30 jaren.

Onze deelneming gaat uit naar zijn familieleden.

N.V. CURAÇAOSCHE PETROLEUM INDUSTRIE MIJ.,

H. van Drimmelen.

De Tijger

15.

„Juist. Deze man.... maar de bijzonderheden moeten niet over het hoofd gezien worden.... Ik geloof, dat dit huis niet de goede plaats voor hem is. Ik heb een ander heiligdom gezocht. Het werkje moet morgenavond uitgevoerd worden. Je zult me ontmoeten...."

De telefoonschel ging opnieuw. De Wreker beval Leeks te gaan luisteren. Hij ging voort zijn bevelen te geven, maar, voordat hij geëindigd had, kwam Leeks de kamer binnen, zijn rattenoogjes wijd opengesperd.

„De.... de Tijger!" stamelde hij.

„En?"

„Hij wil je spreken, Blackham."

De Wreker keek hem veelbetekenend aan.

„Zo, doe je zaken met die beste Anton?"

„Neen. Ik verfoei hem. Hij kwam hier en.... Ik kan beter gaan horen wat hij te zeggen heeft."

„Ga dan, maar wees voorzichtig."

De Wreker blies het ene volmaakte rookkringetje na het andere omhoog, tot bewondering van zijn paar toeschouwers. Hij was met dit onschuldig vermaak nog bezig, toen Blackham terug kwam. De heer des huizes stond in de deuropening, met een kwaadaardige blik in zijn ogen.

„Doe de deur toe", zeide de Wreker. „Deze menage van je is zo tochtig als een station en.."

Blackham kwam in een aanvallende houding op hem af, met het hoofd vooruit. De Wreker bleef stil zitten, zich niets aantrekkende van de zichtbare tekens van heftige woede.

„Slecht nieuws blijkbaar?" vroeg hij.

„Weet je wat hij zeide?" gromde Blackham hees.

„Mijne oren zijn goed, maar niet zó goed. Misschien wil je zo goed zijn het te vertellen?"

„Het was.... over Ann."

„Ik tast nog in het duister. Wat heeft Ann met Anton te maken?"

„Bedoel je — dat je niets weet — van Ann?"

„Je spreekt in raadsels."

Blackhams woede overwon zijn aangeboren voorzichtigheid. Hij greep de Wreker met zijn sterke linkerhand bij dienskraag, en keek in het beschilderd masker.

„Het is waar. Je hebt met me gespeeld. Je had een oogje op Ann. Daarom heb je haar die betrekking bezorgd. Wat heb je met haar gedaan? Antwoord..!"

Een hand kwam op zijn vuist neer — een hand, die mooi gevormd was, maar even krachtig als een onderdeel van een machine. De Wreker stond plotseling op en schudde Blackham van zich af, alsof hij een kind was. De woedende man vloog naar een bureau en haalde een pistool te voorschijn, maar toen hij zich naar de Wreker keerde, had deze ook een pistool — en het was opgeheven en vast ge richt.

„Een erg overtuigende manier van redeneren — dit", zeide hij. „Maar het schijnt, dat je geen andere verkiest. Blijf een ogenblik staan waar je bent. Goed! Sinds wanneer wordt Ann vermist?"

„Jij — jij vraagt me dat?"

„Geef antwoord, als je haar terug wilt zien."

„Sinds vanavond. Ze moest laat werken. Ik wachtte op haar — toen — toen Anton me vertelde, dat je — .."

„Eigenaardig, dat je iedere gemene leugen gelooft, die Anton wenst uit te braken. Ik geloof, dat ik hem een visite zal moeten maken."

Blackhams verstand begon iets normaler te werken. Hij herinnerde zich het bezoek van de Tijger, zijn gemeen voorstel, en nu....

„Was — was hij het dan", gromde hij „proberend te....?"

„Ja, de oude, stomme geschiedenis, die je zo gemakkelijk slikt. Je kunt dat pistool wegleggen — het is een gevaarlijk speelgoed in de hand van een man, die zo impulsief en onredelijk is."

Blackham keek verbijsterd, en legde het pistool in een lade. De Wreker stak zijn wapen in zijn zak, en trok terloops zijn handschoenen aan.

„Ik ga met je mee", zeide Blackham. „Als Ann iets is overkomen...."

„Je blijft hier hier."

„Neen."

„O ja. Op een tijger jagen is een gevaarlijke onderneming, het vereist koelheid en verstand — en kennis van de wildernis waarin het beest zich beweegt. Goede nacht! Dat andere zaakje is uitgesteld. Deze zaak duldt geen uitstel."

Blackham holde hem na, toen hij naar de deur ging, maar werd genoodzaakt terug te treden. Bitter teleurgesteld, en bleek van vrees, liet hij zich op een stoel vallen.

„Ann — bij dat beest!" gromde hij. „Ga weg, jullie tweeën. Ga weg, en laat mij alleen!"

CHANTAGE.

Anton Dubois — de Tijger — wreef zich vrolijk de handen, en keek door de patrijspoort van zijn hut in de diepe kreek, die als een vieze slang tussen het vlakke land van Essex kroop. Door de richting van de stroom, wist hij, dat het getij gekeerd was. Drie mijlen verderop naderde het de vlakten, even meedogenloos als de tijd zelf. Het land lag op een mijl afstand, troosteloos, boomloos en mistig. Deze ankerplaats kwam Dubois goed te pas. Bij het laagste getij had het grote jacht nog voldoende water om het drijvende te houden, maar het zou moeilijkheden opleveren het naar zee te krijgen, want op sommige plaatsen was de kreek ondiep.

Het was een zeewaardig vaartuig, toegerust met een krachtige motor van hoge capaciteit. Dubois had het in Toulon ontdekt, en was er tweemaal de Golf van Biscaye mee overgestoken. Gedurende de oorlog had het een nummer gedragen in plaats van een naam, maar nu was het Zita gedoopt. De kajuit was geen versmadelijk logies, en Anton gebruikte zelf een goed ingericht apartement midscheeps. Het was een eigenaardige kamer, volgepropt met zonderlinge voorwerpen, vanaf dozen met vlinders tot stoffige vogels — want Anton was zoiets als een naturalist, als hij niet op jacht naar geld was. Zijn grootste liefhebberij bestond in het vangen van levende wezens, tot stukken te trekken, of op zetten: en het verschafte h oneindig genot, door een st miscroscoop naar zich van kronkelende dieren te kijken

Hij was luimig en kon het hele gamma van menselijke voelens in een uur doorlev van sardonische humor tot be achtige woestheid. Hij ging te buiten aan alcohol en hij zijn drankzucht maanden acht een beteugelen, alleen om te e digen met een zwelgpartij, voor dezen of genen niets go voorspelde. Deze middag was uitmuntend te spreken, want zaken waren gelopen zoals zich voorgenomen had. Ann w de vorige nacht ontvoerd, m de auto, waarin ze vervo werd, kon de kust niet nader voordat de mist een beetje optr

Hij had aan land op de tele nische boodschap dat zijn p geslaagd was, gewacht, en o middellijk nadat hij deze onv gen had, Blackham opgebeld, leedvermaak dat hij hem een k gestoofd had.